

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Recensie | Theater

Dancehall-rituelen en een mix van filmscènes op de Parade

De Parade Met het invallen van de zomerhitte startte dit weekend de 29ste editie van theaterfestival de Parade. Daar zie je vertrouwde acts, maar ook een ongemakkelijke inwijding en een mash-up van filmscènes.

✎ Elisabeth Oosterling ⌚ 24 juni 2019 ⌚ Leestijd 1 minuut

Ellen ten Damme op de Parade in Rotterdam.

Zangeres Ellen ten Damme is een bekend gezicht op de Parade. Vorig jaar trad ze nog op met een Franstalig programma; nu zit haar publiek op de achterbank bij een muzikale *roadtrip* met onder andere Spaanse en Arabische nummers. Het decor ademt (stereotiepe) oosterse sferen: verspreid over het podium liggen kleedjes, de bandleden dragen een fez. De voorstelling is soms rommelig - neem die eigenaardige medley, waarbij een kameel wordt verleid. Maar Ten Damme doet waar ze goed in is en weet de temperatuur in de - toch al broeierige - festivaltent op te stoken met haar charme, meezingers en vocaal vuurwerk.

Ook traditie op de Parade: de Theatertroep met verschillende voorstellingen in hun kenmerkende houtje-touwtjestijl. Dit jaar speelt het gezelschap onder andere een rigoureuze bewerking van *Don Quichot*, waarbij de hoofdpersoon sterk doet denken aan Thierry Baudet. Het gezelschap heeft een en ander afgekeken bij de concurrentie, vertellen ze, want ze willen óók subsidie. Het eindresultaat leidt het publiek - hapsnap - langs scènes over populisme en activisme. Helaas wordt veel overschaduwd door gehengel naar de lach.

Mash-up van liefde

In *Alles wat liefde is* bundelt Toneelgroep Oostpool liefdesscènes uit films. Niet alleen de titel is een knipoog; de hele voorstelling neemt het genre op de hak. In de flitsende regie van Charli Chung vertolken drie acteurs uitersten: één is pessimistisch over de liefde (Judith van den Berg); een ander lyrisch (Daniël Cornelissen) en de jongste vooral nieuwsgierig (Thor Braun). Steeds mag het publiek kiezen uit twee of drie steekwoorden, waarna het gekozen fragment gespeeld wordt. Zo ontstaat, in een bloemetjesdecor, een aanstekelijke carrousel van filmscènes. Er komen momenten uit *Titanic*, *Love actually* en *Call me by your name* voorbij. Deze scènes zijn verrassend en

Theater

Theaterfestival Parade, 21 juni t/m 25 augustus 2019. In Rotterdam t/m 30 juni, daarna in Den Haag, Utrecht en Amsterdam. Gezien: Museumpark, Rotterdam, zaterdag 22 juni 2019. Inl.: www.deparade.nl

'Ellen ten Damme en route' van Ellen ten Damme en band

'Vaudeville' van de Theatertroep

'Alles wat liefde is' van Toneelgroep Oostpool

'Pang pang!' van Grande Loge

niet te braaf. *Alles wat liefde is* is een echte Paradevoorstelling, die eindigt met een leuke mash-up.

Buiten het festivalterrein is een stuk gras omheind, waar *Pang pang!* van Grande Loge speelt. Toeschouwers zitten op tuinstoelen, pallets en kisten of staan tussen allerlei troep. Dansers bewegen zich daar tussendoor in extravagante, weinig verhullende outfits. Een sadistische gastvrouw (Khadija El Kharraz Alami) torent boven iedereen uit en geeft 'haar' performers instructies. Wat volgt, is een mix van een ontgroeningsritueel en danscompetitie.

De makers lieten zich inspireren door dancehall, een Jamaicaans muziekgenre waar een levendige cultuur omheen bestaat. Hun performance is doordrongen van seksueel getinte choreografieën, er wordt flink 'gedaggerd'. Op deze manier wordt een nieuwe danseres (Marta Szlachcianowska) ingewijd. Zij berijdt drie slachtoffers uit het publiek en de dansers zamelen geld voor haar in. *Pang pang!* is een verwarrend spel van publieksparticipatie en rituelen, waarbij macht een centrale rol speelt. El Kharraz Alami kijkt zoekend rond door het publiek: „Wat een ongemakkelijke blikken!” Ongemakkelijk is het zeker, maar toch ook fascinerend.